

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0.

Kontor
EUK

13. maj 2014

SVAR PÅ UDVALGSSPØRGSMÅL

Interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Erhvervs- og Vækstministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1 ad KOM (2013) 0550 af 10. april 2014 vedrørende interbankgebyrer for kortbaserede betalings-transaktioner.

Martin Lidegaard

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

Besvarelse af spørgsmål 1 alm. del stillet af Europaudvalget den 10. april 2014 efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Er ministeren enig med europa-parlamentsmedlem Emilie Turunen i, at det vil være en god idé at undtage Dankortet for bestemmelserne i artikel 6 og 7 i forslag til forordning om interbankgebyrer? Og vil ministeren gøre brug af en sådan undtagelsesbestemmelse, hvis den bliver vedtaget?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Det er helt centralt, at vi bevarer et effektivt og billigt dankort. Derfor vil jeg arbejde for at sikre, at der ikke kommer bestemmelser i forordningen om interbankgebyrer, som forhindrer, at dankortet fortsat kan udbydes og udvikles af pengeinstitutterne.

Jeg ved, at Emilie Turunen og jeg deler ambitionen om at sikre dankortets opretholdelse. Emilie Turunen og Anne E. Jensen har fremsat et ændringsforslag i Europa-Parlamentet om, at artikel 6 og 7 ikke skal finde anvendelse på nationale debetkortordninger, som opererer med et gennemsnitligt interbankgebyr, som bevisligt ligger under grænseværdien i artikel 3 og 4.

Artikel 6 og 7 vil overordnet give mulighed for at andre end Nets kan udstede og indløse dankort. Bestemmelserne indebærer et forbud mod geografiske begrænsninger for udstedelse og indløsning af dankort, samt en juridisk adskillelse af kortselskaber og de selskaber, som står for gennemførelsen af en transaktion. Det betyder, at der skal være en juridisk adskillelse mellem den aktør, som ejer rettighederne til et betalingskort, og den aktør, der driver den såkaldte betalingsinfrastruktur (processor). Mere konkurrence blandt processorer vil ifølge Kommissionen kunne medføre lavere priser over for forretninger og forbrugere.

Ifølge Betalingsrådet kan bestemmelserne imidlertid også give anledning til øgede omkostninger forbundet med dankortet som følge af tabte stor-driftsfordele, men omvendt argumenterer Betalingsrådet for, at den øgede konkurrence kan medføre en mere effektiv indløsning af dankortbetalinger, og at andre indlødere vil kunne opnå en bedre udnyttelse af deres kapacitet.

Nets har oplyst, at der vil være begrænsede omkostninger ved iNets at lave en organisatorisk adskillelse mellem et datterselskab, der ejer dankortet, og selve processoren, som står for gennemførelsen af en transaktion. Derimod er det Nets vurdering, at de omkostninger der vil følge af

tabte stordriftsfordele og nye dobbeltfunktioner, hvis der kommer flere forskellige indlødere, vil være betydelige.

At dankortet er så billigt og effektivt skal blandt andet ses i lyset af, at dankortet er så brugt, som tilfældet er, hvilket fører til stordriftsfordele. Samtidig er det gennemsnitlige interbankgebyr for dankort i dag lavere, end det loft over interbankgebyrer, som Kommissionen foreslår i forordningen. Det er vurderingen, at flere af forordningens bestemmelser kan føre til højere omkostninger for billige og effektive kort som dankortet, hvilket ikke synes at være i overensstemmelse med forordningen hensigt om at gøre kortbetalinger billigere for både forbrugere og forretninger.

Alene ud fra hensynet til dankortet er det min vurdering, at nationale debetkort, hvor interbankgebyret er under den foreslåede procentsats i artikel 3 og 4, bør søges helt undtaget fra forordningen. Forhandlingerne i EU er endnu på et tidligt stadie, så det er for tidligt at vurdere, om der er opbakning til en sådan undtagelse. Hvis der ikke er opbakning til en sådan undtagelse blandt de øvrige medlemslande, er det vurderingen, at det er væsentligst at få ændret bestemmelserne i artikel 4 og 8, jf. min besvarelse på spørgsmål 2.